

דף כו.

עין משפט ב.ג.

יו"ד סימן רא סעיף כג

בג. לג. אין ג' לוגין פוסלין אלא א"כ יהיו של מים ב ומראיהן מראה מים לפיכך ג' לוגין מים שנפל לתוכן יין ל והרי מראיהן כמראה יין שנפלו למקוה לא פסלוהו. וכן ג' לוגין חסרים כל שהוא שנפל לתוכן מעט חלב מ והשלימוהו לג' לוגין ונפלו למקוה שהיה חסר לא פסלוהו.

דף כו:

עין משפט ג.

אה"ע סימן קעז סעיף א

א. המפתה בתולת ישראל משלם בושת ופגם וקנס נ. ואם אנסה ס, משלם גם צער. ואם נשאה המפתה, אינו צריך לשלם הקנס וכשהבת ברשות אביה הכל לאביה.

נותן סאה ונוטל סאה דאם לא ישארו רוב מי גשמים בבור כשרים דהינו כ"א סאה המקוה לא נכשר בזה. ולעשות רק בור השקה בלבד דהינו שיהיו מים עומדים בבור סמוך למקוה ויביאו מים שאובין למקוה וישיקום בבור מי גשמים דרך חור כשפופרת הנוד יש אומרים דהשקה לחוד לא מספיק וע"כ הטוב שיעשו גם בור השקה וגם בור זריעה ובשני הדברים זהו תיקון לצאת ידי חובה גם לדעת הרמב"ם והראב"ד. כ"כ בשו"ת מנחת יצחק ח"ב סי' כ"ג, ע"ש. ב. ממשנה ה' פ"ז דמקואות וכת"ק, וכך פסק הרמב"ם בפ"ז. ג. ודוקא שלא שינו מראה המקוה אבל אם שינו מראיו פסלוהו, כ"כ הרא"ש, ואפי' יש במקוה כבר מ' סאה ונשתנו מראיו פסלוהו. ש"ך ס"ק ס'. ד. היינו חלב בלי תערובת מים ולא כמו של זמנינו שרובו מים, ובסעיף זה משמיענו דאפי' נפלו היין או מי פירות לתוך ג' לוגין מים שאובין אין עליהם תורת מים שאובין לפסול המקוה החסר, כיון שלפני נפילתן למקוה מראיהן כמראה יין, ובסעיף כ"ד משמיענו אם נפלו ג' לוגין יין או מי פירות לתוך המקוה ולא שינו מראיו לא פסלוהו, ופשוט הוא. אבל מים צבועים פוסלים דמים צבועים הם נקראים לא כן ביין מזוג. ה. ממשנה כתובות ל"ט ע"א, וקנס דוקא בבתולה, אבל בושת משמע מרמב"ם אפי' בבעולה, ועיין בב"ש ס"ק א'. והיא מבת ג' עד שתתבגר. ו. אם ראו עדים מרחוק שבעל אותה אבל אינם יודעים אם אנוסה היא או מפותה, אמרינן דאם בשדה היה בסתמא אנוסה היא, ובעיר סתמא מפותה, ועיין בב"ש ומה שכתב הט"ז.

עין משפט ד.

אה"ע סימן קסז סעיף ד

ד. קטנה מבית ג' שנים ויום אחד ומעלה ביאתה ביאה לכל דבר. ואם בא עליה יבם קנאה. אבל אינה חולצת עד שתהיה בת י"ב שנים ויום אחד ^ע, ובדקה אח"כ ומצאוה שהביאה ב' שערות.

עין משפט ה.ו.

אה"ע סימן קנה סעיף יב

י. הקטנה ממאנת עד שתביא ב' שערות אחר י"ב שנה ^פ, או עד שתלד. וי"א דמשעת הריון היא כגדולה.

עין משפט י.

או"ח סימן תצא סעיף א

א. במוצאי יו"ט לחול או לחוה"מ אומרים בתפילה אתה חוננתנו, ורק שאינו מברך על הנר ^צ ולא על הבשמים.

^ע. ממשנה נדה מ"ד ע"ב וכמסקנת הגמ' ביבמות דף ק"ה ע"ב, וכתב ה"ה אפי' בדיעבד אם חלצה לפני י"ב שנים ויום אחד חליצתה לאו כלום. ה"ה בפ"ב.

^פ. מברייטא נדה מ"ו ע"א, ואפי' נולדו בה סימני אילונית היא קטנה, חוץ מאם היא בת כ' שנים דסימני אילונית מגלים למפרע דמבית י"ב שנים היא גדולה. ובת י"ט שנים ול' יום חשובה כבת כ', דל' יום בשנה חשובה כשנה. כ"כ הטור מברייטא, וה"ה בשם המפרשים, וי"א דאינה בת כ' עד שיחסר לה ל' יום בהשלמת הכ' שנים, כ"כ הרמב"ם בפירושו שם בברייטא.

^צ. כיון שיו"ט מותר בנר לא שייך לברך על הנר, ב"י. ולא על הבשמים משום דכל מה שמברכין עליהם במו"ש משום נשמה יתירה, וביו"ט אין נשמה יתירה. ומה שלא מברכים על הבשמים בחל יו"ט במו"ש משום שהמאכלים טובים מיישבים דעתו בלי ריח הבשמים. כ"כ בתוס' ביצה ל"ג ע"ב.

ו. במו"ש חוה"מ אומרים ויהי נועם על דרך הסוד, וכן כשחל יו"ט באמצע השבוע. כה"ח אות ה'.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com